

De la publicarea
Hec

PROIECT
de candidatură la funcția de
președinte al Consiliului Superior al Magistraturii
cuprinzând principalele obiective care vor trebui urmărite în anul 2016

Cu acest prilej, voi încerca o abordare mai tehnică în prezentarea candidaturii mele la funcția de președinte al Consiliului Superior al Magistraturii pentru anul 2016.

Prezentarea nu poate epuiza subiectul în câteva pagini, fie și din simplul motiv că, fundamental, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ colegial, iar rezultanta activității lui este punerea în operă a efortului conjugat al tuturor membrilor.

Diferența specifică între funcția de președinte/ vicepreședinte/ membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii o face, până la urmă, pe termen de un an, textul art. 24 din Legea nr. 317/2004, care se referă la atribuții strict și limitativ prevăzute de lege.

Aceasta nu mă împiedică să fiu de acord cu sublinierile colegilor mei, ale căror proiecte de candidatură din anii trecuți le-am studiat, că succesul acestui organism constituțional ce face parte din autoritatea judecătorească depinde și de modul în care este coordonată activitatea Consiliului.

Sunt adevărate afirmațiile din proiectele de candidatură potrivit cărora atingerea obiectivelor Consiliului poate fi influențată de calități individuale ale celor aleși, calități care presupun responsabilitate, eficiență, transparență, capacitate de comunicare, efort, viziune.

Concomitent, chiar în programele colegilor care insistă pe capacitățile personale ale celor care conduc vremelnic Consiliul, am remarcat sublinierea "nivelul de eficiență este dat de capacitatea colectivă de a conduce".

Plecând de la ideea că proiectul este planificarea acțiunilor ce trebuie efectuate pentru atingerea unor obiective, iar Consiliul Superior al Magistraturii este un organ colegial în care, deopotrivă, sunt importante capacitatea colectivă de conducere și efortul individual al președintelui/vicepreședintelui Consiliului de a coordona activitatea acestuia, voi face câteva sublinieri necesare în vederea lămuririi modului în care înțeleg alcătuirea strategiei de realizare a scopului pentru care a fost creat Consiliul cu referire, în special, la anul 2016.

I. Locul și rolul Consiliului Superior al Magistraturii
în cadrul autorității judecătorești

Consiliul Superior al Magistraturii este parte integrantă a autorității judecătorești, structurată într-un sistem definit în termeni uzuali „sistemul de justiție”.

Consiliul este garantul independenței justiției, dar și administrator al sistemului.

Din această perspectivă, în realizarea rolului fundamental, are nevoie permanentă de planificare strategică a activității sale, în care trebuie gândite, propuse, decise, în limitele competențelor sale, cele mai adecvate măsuri administrative care să facă posibilă înlăptuirea justiției cât mai aproape de menirea acesteia, indiferent cine se află vremelnic la conducerea instituțiilor care compun sistemul.

În realizarea acestui scop, în general președinții și vicepreședinții care au asigurat conducerea anuală a Consiliului Superior al Magistraturii au procedat la analiza SWOT a cărei aplicare a fost extinsă progresiv de la mediul de afaceri la domeniul instituțiilor publice, administrație, inclusiv în zona justiției.

II. Analiza SWOT din perspectiva Consiliului Superior al Magistraturii ca instituție componentă a autorității judecătorești

Cum această analiză reprezintă o examinare a **factorilor de influență internă**, punctele tari și punctele slabe și a **factorilor de influență externă**, oportunități și amenințări, voi încerca o astfel de analiză în care voi relua ceea ce s-a evidențiat în proiectele anterioare, la care voi adăuga ce consider personal că trebuie avut în vedere ca factor de influență internă, respectiv externă.

A. Puncte tari

1. Autoritatea Consiliului Superior al Magistraturii ca instituție este asigurată de prevederile Constituției și legile justiției, ceea ce nu lasă dubii cu privire la funcțiile acestuia în stat.
2. Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din buni profesioniști ai dreptului, în cea mai mare parte cu experiență în exercitarea atribuțiilor manageriale în instanțe și parchete.
3. Aparatul tehnic este format din buni profesioniști.
4. Experiența Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește reacția rapidă la atacuri vizând independența justiției, reputația profesională, independența și imparțialitatea magistraților (a se vedea Raportul Comisiei Europene din ianuarie 2015).
5. Experiența Consiliului Superior al Magistraturii în identificarea unor instrumente de responsabilizare, eficientizare a activității instanțelor și creșterea performanței judiciare prin crearea unor instrumente obiective, raționale, de măsurare a criteriilor de performanță (Hotărârea 1305/2004, 149/2015, 625/2015).
6. Experiența Consiliului Superior al Magistraturii în actualizarea legislației secundare (vezi Regulamentul de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, Regulamentul de ordine interioară a instanțelor, revizuite în totalitate, și actualizarea celorlalte regulamente, inclusiv Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii).
7. Experiența Consiliului Superior al Magistraturii în avizarea de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești și în sesizarea ministrului justiției cu necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției, propuneri care includ forma actului legislativ propus (Legea 303/2004, Legea 304/2004, Legea 317/2004).
8. Schema de personal aproape completă a Consiliului Superior al Magistraturii.
9. Comunicarea coerentă cu Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Justiției, Ministerul Public.
10. Cristalizarea unei practici unitare în secțiile disciplinare.

B. Puncte slabe

1. Dialog uneori prolix, prea complicat, inutil, contradictoriu pe alocuri, atenție insuficientă la argumente în comisii, secții sau plen.
2. Comunicare slabă, incidentală, cu asociațiile profesionale, cu consecința posibilei percepții a acestora că CSM-ul nu servește convingător sistemul de justiție.
3. Condiții de lucru grele pentru o parte a aparatului tehnic, respectiv spații insuficiente pentru birourile acestora.

Factori de influență externă

A. Oportunități

1. Faptul că România este integrată în Uniunea Europeană asigură accesul la colaborare, experiență și sprijin pentru instituție, inclusiv fonduri pentru sistem.
2. Împrejurarea că ministrul justiției face parte dintr-un guvern de tehnocrați care au experiență europeană, inclusiv pe probleme de justiție, și care nu au neapărat constrângeri electorale. Așa fiind, există toate premisele pentru promovarea în Parlamentul României a propunerilor Consiliului, formulate în baza art. 38 alin. 5 din Legea 317/2004 și adresate Ministerului Justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției și cu preponderență a propunerilor însușite de Plen în ședințele din 6.11.2014, 27.10.2015 și 3.11.2015 privind modificarea și completarea legilor justiției, dar și cele referitoare la redesenarea hărții instanțelor și parchetelor despre care s-a spus că ar afecta interesele electorale ale aleșilor care candidează în circumscripțiile unde se află judecătoriile și parchetele propuse pentru desființare.
3. Creșterea încrederii cetățenilor în sistemul judiciar (în acest sens a se vedea „Barometrul de încredere în instituții, inclusiv justiția” publicat la mijlocul anului 2015 (fără citarea institutului care a realizat sondajul, din motive de publicitate n.n). Potrivit acestuia, *“toate instituțiile care acționează în sistemul judiciar din România beneficiază de nivele de încredere mult superioare majorității instituțiilor din România.”* Consiliul Superior al Magistraturii este creditat cu 42% încredere, adică mai mult cu un procent decât instanțele din România în general și cu mai puțin cu câteva procente decât Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.
4. Aspecte pozitive la adresa Consiliului Superior al Magistraturii reținute în Raportul Comisiei Europene din ianuarie 2015 pe chestiuni punctuale referitoare la modul cum s-a achitat de rolul său fundamental de garant al independenței justiției.
5. Finanțări externe (program norvegian, program elvețian, POCA).

B. Amenințări

1. Lipsa infrastructurii adecvate în perspectiva aplicării Legii nr. 151/ 2015 cu privire la falimentul persoanei fizice (săli de consiliu, personal insuficient judecătorești și personal auxiliar de specialitate) și a dispozițiilor din Noul Cod de procedură civilă referitoare la cercetarea procesului și, după caz, dezbaterile fondului în camera de consiliu. Chiar dacă aplicarea acestor dispoziții s-a amânat până în 2017, amenințarea rămâne. Paradoxal, având în vedere aceste chestiuni, corelativ cu oportunitatea scăderii costurilor de finanțare pentru rezolvarea problemelor enunțate, Guvernul are posibilitatea să relanseze programul pe care Consiliul Superior al Magistraturii și

Ministerul Justiției l-a inițiat încă din anul 2013 pentru redesenarea hărții instanțelor - judecătoria, pe criterii de eficiență și echitate a repartizării muncii între judecători și procurorii din sistem și, nu în ultimul rând, pentru degrevarea judecătorilor mari, totul în beneficiul unor hotărâri judecătorești de calitate superioară, destinate justițiabilului român.

2. Alte amenințări care vizează administrarea justiției pot fi reprezentate de instabilitatea legislativă, eventuala continuare a atacurilor la adresa Consiliului Superior al Magistraturii și a sistemului judiciar în general și a magistraților, în special.

III. Abordare punctuală a câtorva priorități pe care Consiliul Superior al Magistraturii le în anul 2016

1. Colaborarea cu Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Având în vedere că, în anul 2016, vor fi făcute **numiri noi în funcțiile de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție** deoarece expiră mandatul de conducere al persoanelor investite (președinte, vicepreședinți) dar și faptul că în acest an vor fi derulate examene de promovare în funcții de execuție la această instanță, Consiliul Superior al Magistraturii va trebui să gestioneze în cele mai bune condiții de transparență și corectitudine aceste proceduri, astfel încât numirile și promovările să fie în concordanță cu capacitățile profesionale ale candidaților.

În ceea ce privește Înalta Curte de Casație și Justiție consider că va trebui să dăm o dezlegare favorabilă solicitării de modificare a competenței Secției de contencios administrativ în așa fel încât activitatea acestei secții să poată fi desfășurată în condițiile de eficiență pe care le necesită specificul acestui domeniu.

În același sens, vor trebui gestionate propunerile de **numiri în funcție de conducere ale Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Procurorului Șef al Direcției Naționale Anticorupție.**

Alegerile viitorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, al căror calendar se va derula începând cu februarie 2016, vor necesita un efort deosebit din partea Consiliului, de corectitudinea acestora depinzând buna funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii în viitor.

2. Sesizarea Parlamentului cu propunerile de modificare a legilor justiției elaborate de Consiliul Superior al Magistraturii în baza unei analize serioase a nevoilor sistemului și pe care le-a înaintat Ministerului Justiției în baza art. 38 alin.5 din Legea nr. 317/ 2004, propuneri cu care precedentul ministru al justiției a fost de acord și urmau să fie trimise la Camera Deputaților.

Modificările propuse au făcut obiectul consultărilor cu instanțele de judecată, cu Înalta Curte de Casație și Justiție, cu Ministerul Public, cu Institutul Național al Magistraturii.

Propunerile aprobate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii sunt expresia preocupării pentru consolidarea independenței justiției, creșterea calității actului de justiție și îmbunătățirea organizării sistemului judiciar, în contextul profunde reforme a legislației înfăptuite prin adoptarea celor 4 coduri.

Noile Coduri au modificat competențele instanțelor și parchetelor, au reșezat căile de atac, au generat tipuri noi de cauze și proceduri, au determinat ample reorganizări ale secțiilor și completelor de judecată.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a constatat că nevoile sistemului s-au modificat în cei 11 ani de la elaborarea și aplicarea legilor justiției.

În acest context, după consultarea repetată a sistemului în vederea găsirii celor mai eficiente soluții legislative ce-i pot îmbunătăți activitatea, Plenul Consiliului a considerat necesară **modificarea prevederilor privind evaluarea, promovarea în sistem, numirea în funcții de conducere, rezolvarea situațiilor în care magistrații ajung în imposibilitatea de a-și exercita funcția.**

Față de motivarea care s-a făcut la proiect, cu aprobarea în Plen a modificărilor și care se regăsesc în **Anexa la proiect**, consider că Ministrul Justiției are toate argumentele să promoveze în Parlament aceste noi propuneri.

Referitor la modificarea Legii nr.317/2004, Consiliul a avut în vedere punerea în acord cu deciziile Curții Constituționale, a legislației în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 45 alin.4 lit.b, art. 47 alin.1 lit.b și art. 55 alin.4 și 9 din lege.

3. O altă propunere punctuală care a stat în atenția membrilor Consiliului, pe care o reiterez, este aplicarea dispoziției art.136 din Legea 304/2004, privind preluarea bugetului instanțelor de către Înalta Curte de Casație și Justiție din anul 2017.

Independența financiară ar reprezenta o garanție reală a independenței instanțelor, în acord cu principiile statului de drept.

Direcția de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii poate face un inventar al celor câteva zeci de acte normative ce ar trebui modificate și, împreună cu specialiști din Ministerul Justiției și ÎCCJ, s-ar putea face propuneri concrete în acest sens. Este primul grup de lucru pe care îl propun în acest proiect, dacă nu există o opoziție motivată din partea celor două instituții.

4. În aceeași ordine de priorități se impune ca, printr-o **comunicare mai intensă cu comisiile juridice ale Parlamentului, împreună cu Ministerul Justiției să deblocăm modificările a numeroase articole din Codul de procedură penală și Codul Penal** determinate de deciziile de neconstituționalitate ale Curții Constituționale a României. La aceste modificări s-a lucrat intens și de durată în Comisia nr.1 - Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare, integritatea și transparența sistemului judiciar – și în Plen. Nu este rezonabil ca acte de importanța codurilor, destinate publicului larg, să poarte ani în șir, în dreptul a numeroase articole, mențiunea de “neconstituțional”.

Fără aceste modificări, cel mai probabil, justițiabilul, în lipsa unei pregătiri juridice corespunzătoare, nu va avea posibilitatea de a studia și înțelege deciziile Curții Constituționale a României, menționate în coduri.

5. Despre **redesenarea hărții instanțelor și parchetelor** am făcut referire în analiza SWOT. Așa că, la decizia noastră din 2013, care este o continuare a preocupărilor Consiliului din 2011 de raționalizare și eficientizare a instanțelor și parchetelor, am avut în vedere recomandări ale Uniunii Europene și exemple ale unor țări din Uniune cu mult mai puțin supuse unor constrângeri economice decât România. Ar fi în beneficiul contribuabilului român dacă, prin străduința actualului Guvern, s-ar relua în Parlament demersul desființării unor judecătorii și parchete, așa cum s-a avizat prin Hotărârea Plenului nr. 584/2014.

De altfel, grupul de lucru din anul 2013 poate fi activat oricând, astfel încât să revadă instanțele și parchetele ineficiente care ar trebui desființate sau în circumscripția cărora trebuie efectuate rearondări de localități.

Propun ca, odată cu introducerea criteriilor de calitate în evaluarea instanțelor, să facem împreună cu **Ministerul Justiției** și o **analiză de eficiență financiară comparativă bazată pe**

cheltuieli la un număr fix de dosare, de natură a-i releva legiutorului necesitatea raționalizării instanțelor.

6. Referitor la modul de lucru în Consiliu, s-a dovedit eficientă activitatea organizării pe **grupuri de lucru**, astfel că această modalitate trebuie continuată. S-a lucrat astfel la regulamente și la elaborarea unor hotărâri importante pentru sistem (ex. Hot SJ 1305/ 2014, 149/2004, 625/2015). Tot în grupuri de lucru s-a stabilit procedura de organizare și standardizare a întâlnirilor trimestriale cu președinții secțiilor curților de apel în vederea unificării și pe această cale a practicii judiciare.

Trebuie demarată activitatea grupului de lucru privind o nouă evaluare, mai adecvată, a complexității dosarelor .

Mai trebuie dezvoltate pe grupuri de lucru Ghidul de comunicare al Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, astfel cum s-a stabilit recent în Comisia nr.1.

Grupul de lucru format din membri ai plenului, specialiști din direcții, judecători și procurori de la instanțe și parchete, ar trebui să finalizeze **Ghidul de conduită pentru sistemul judiciar** care fusese planificat în Strategia Consiliului de întărire a integrității în justiție pe anii 2011 – 2016, la paragraful *“perfecționarea sistemului de reguli de conduită și deontologie”*.

Consider necesar ca în anul 2016 să constituim un grup de lucru pentru modificarea **Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor**, care conține dispoziții ce trebuie clarificate, potrivit unor opinii ale magistraților. Personal, apreciez că acest cod poate suferi modificări și în sensul unor mai bune definiții a obligațiilor deontologice ale magistraților.

În Grupul de lucru privind eficiența activității instanțelor va trebui să finalizăm etapa ce privește implementarea unor indici de calitate și standardizarea hotărârilor judecătorești.

Trebuie finalizată activitatea grupului de lucru care elaborează Manualul de management judiciar, instrument important în procedura examenelor de numiri în funcții de conducere, în care managementul să fie tratat cu aplicație la sistemul judiciar.

Mai trebuie să continue activitatea grupului de lucru privind impactul noilor coduri.

În final, având în vedere atenția care am dat-o dezvoltării proiectelor în Consiliul Superior al Magistraturii în modalitatea grupului de lucru, încă de la începutul anului 2016 va trebui să revedem toate grupurile de lucru pe domenii, pentru o mai bună conlucrare și colaborare în împărțirea sarcinilor.

7. Preocuparea Consiliului în 2016 privind eficientizarea activității instanțelor și optimizarea volumului de muncă trebuie continuată în 2016 și **în zona parchetelor**, prin **înființarea unui grup de lucru** în care să activeze cu preponderență procurori, astfel ca, printr-o hotărâre a secției pentru procurori, să se procedeze, respectând specificul muncii, **la elaborarea unor criterii de performanță** și, pe de altă parte, să se identifice posibilitatea stabilirii unor puncte de complexitate a dosarului.

8. Transparență și comunicare

Referitor la transparență, toate strategiile, finalizate sau în curs, au subliniat că în justiție, aceasta contribuie la sporirea încrederii cetățeanului în autoritatea judecătorească, stimulează creșterea nivelului de integritate, comunicarea coerentă și, în final, consolidează instituțiile. Prin urmare, și anul viitor, Consiliul trebuie să se ocupe de asigurarea transparenței în relațiile cu Ministerul Justiției și celelalte instituții ale statului cu care intră în contact.

În domeniul transparenței, din 2011 până în prezent, s-au făcut pași importanți odată cu lansarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a Strategiei de întărire a integrității în justiție.

Unul din mijloacele de realizare a acestui scop a fost îmbunătățirea condițiilor de exploatare a sistemului de date a instanțelor.

Din acest punct de vedere s-au îmbunătățit efectiv condițiile de exploatare a sistemului de gestionare a bazei de date a instanțelor prin extinderea bazei de date la toate instanțele și parchetele.

În cursul implementării strategiei s-a permis accesul procurorilor și Inspecției Judiciare la ECRIS-ul instanțelor.

Din anul 2012 portalul EMAP a fost conectat cu ECRIS-ul instanțelor și parchetelor iar acum **ECRIS-ul este conectat cu ROLII.**

Anul viitor va trebui să vedem **care sunt instanțele ce au blocat accesul parchetelor la ECRIS** și care sunt cauzele.

În ceea ce privește comunicarea Consiliul Superior al Magistraturii cu exteriorul, site-ul CSM este mijlocul cel mai adecvat și mai uzitat în comunicarea publică. Acest site cuprinde, însă, și documente care ajută Consiliul Superior al Magistraturii în identificarea documentelor strategice, a legislației străine, a avizelor și recomandărilor emise în Uniunea Europeană, a hotărârilor secțiilor și plenului.

Referitor la site, câteva îmbunătățiri trebuie făcute anul viitor.

În primul rând, **pentru o ușoară identificare a hotărârilor secțiilor și plenului** este necesar ca hotărârile date la publicare să fie însoțite de cuvinte cheie care surprind esențialul obiectului hotărârii. Pentru aceasta, fiecare compartiment ar trebui să trimită datele necesare actualizării site-ului. În acest mod, secvența de căutare – hotărâri ale CSM – va deveni un repertoriu în care practica CSM va putea fi identificată după cuvinte cheie.

Concomitent, consider necesară actualizarea acestuia cu introducerea unor date și informații importante pentru sistem.

Tot anul viitor, CSM va trebui să verifice dacă ROLII, funcțional din decembrie 2015, își realizează menirea de publicare a hotărârilor instanțelor din toată țara. Accentuez această idee, întrucât CSM este cofondator al Institutului Român de Informații Juridice și, prin urmare, poartă o răspundere în ceea ce privește buna funcționare a acestuia.

9. O componentă importantă a activității Consiliul Superior al Magistraturii va rămâne cooperarea cu Comisia Europeană în cadrul MCV și cu celelalte instituții europene, inclusiv ENJC – Rețeaua Europeană a Consiliilor Judiciare.

În ceea ce privește Mecanismul de Cooperare și Verificare, Consiliul va trebui să-și mențină pozițiile în care Comisia Europeană a remarcat progrese în activitatea acestuia.

În cadrul relațiilor cu Comisia Europeană referitoare la mecanismul de cooperare și verificare, este importantă o coordonare mai strânsă și un mesaj unitar cu Ministerul Justiției, Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Public, în comunicarea cu oficialii europeni, astfel încât informarea să nu fie distorsionată.

10. Continuare colaborării cu societatea civilă, Uniunea Națională a Barourilor din România, Uniunea Națională a Notarilor Publici, Consiliul Național al Audiovizualului, precum și cu alte instituții și organisme a căror activitate influențează sistemul de justiție în general.

***

Ca o subliniere generală, pentru anul 2016, Consiliul, implicit, conducerea acestuia, va găsi un instrument de lucru important cu privire la direcțiile de acțiune în **Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015 – 2020**, la alcătuirea căreia membrii plenului au participat.

Am observat că obiectivele stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii în Strategia de întărire a integrității în justiție pe anii 2011 – 2016 sunt preluate la pct. “C” din Strategia pe 2015 – 2020 de dezvoltare a sistemului judiciar, adoptată prin HG 1155/2014.

Mai subliniez că mare parte din mijloacele de consolidare pe domeniul integrității în sistemul judiciar s-au implementat (mijloace tehnice, comunicare, legislație secundară). Rămân cele legate de legislația primară referitor la care am făcut deja trimitere la Ministerul Justiției și Parlament.

Rămâne ca strategia 2015 – 2020 să constituie pentru Consiliul Superior al Magistraturii un veritabil program de urmărit și realizat în dezvoltarea sistemului judiciar.

IV. Instituțiile aflate în coordonarea/ structura Consiliului Superior al Magistraturii

A. Institutul Național al Magistraturii, aflat în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, are un rol important în formarea profesională a magistraților (inițială și continuă) și în formarea formatorilor.

Aceste activități se fac în condițiile impactului Noilor Coduri, împrejurare care poate crea influențe negative asupra practicii judiciare unitare din instanțe și parchete.

Prin urmare, este necesar ca la nivelul Consiliului științific și al corpului formatorilor din Institutul Național al Magistraturii să existe o mai mare concentrare pe formarea magistraților în așa fel încât actul de justiție să fie cât mai predictibil.

Este necesar ca formatorii să-și lămurească ei înșiși dilemele cu privire la modul de interpretare și aplicare a noilor dispoziții, să aibă puncte de vedere unitare în procesul de instruire.

Pentru aceasta este nevoie să-și actualizeze mereu cunoștințele despre practica Înaltei Curți de Casație și Justiție atât în ce privește soluțiile date în recursul în interesul legii, cât și hotărârile date în materia întrebării preliminare. În condițiile date, în formare este nevoie de mai multă rigoare, de opinii unitare bazate pe aprofundarea Noilor Coduri.

De la nivelul Institutului Național al Magistraturii nu trebuie diseminate opinii diferite către instanțele din țară pentru că altfel este pusă în discuție funcția justiției.

Pe de altă parte, cred că este benefică mai vechea practică a judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție care, o dată la trimestru, se deplasau la curțile de apel unde aveau întâlniri cu judecătorii din circumscripțiile acestora referitoare la practica judiciară, pe materii.

Pentru anul viitor consider că ar fi util să fie desemnați membrii din Consiliu care țin o mai strânsă legătură cu Institutul Național al Magistraturii, pentru a urmări modul cum este diseminată practica judiciară în formarea inițială și continuă a magistraților.

Importanță deosebită trebuie acordată de către Institutul Național al Magistraturii selecției formatorilor astfel încât corpul acestora să fie compus din cei mai pregătiți magistrați din sistem și din profesori care se bucură de notorietate științifică în lumea juridică.

O altă problemă ce va trebui urmărită de Consiliu în activitatea Institutului Național al Magistraturii este „profesionalizarea” comisiilor de examene, de elaborare a subiectelor și de soluționare a contestațiilor.

Anul acesta, la examenul de capacitate al procurorilor s-au creat probleme pe care Institutul Național al Magistraturii nu le-a gestionat corespunzător, și, în consecință Consiliul a trebuit să facă față unui val de contestații.

Consider că este necesar să recomandăm Institutului Național al Magistraturii ca persoanele desemnate în comisiile de elaborare, de contestații și de interviu să facă parte din aceste comisii cel mult de două ori pe an.

Acesta este un motiv determinant ca în comisiile de examinare să fie selectați membrii capabili să elaboreze subiecte neechivoce, de natură să evite interpretări diferite.

O soluție care mai poate fi avută în vedere este aceea ca, în comisiile de soluționare a contestațiilor să fie propuși judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Anul viitor, Institutul Național al Magistraturii va avea de gestionat examene de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, de promovare în funcții de execuție la instanțe și parchete, de numiri în funcții de conducere. Prin urmare Institutul Național al Magistraturii va trebui să formuleze cele mai bune propuneri de membri ai comisiilor de examinare ce vor fi trimise Consiliul Superior al Magistraturii spre votare.

S-a discutat în Plenul Consiliului, cu ocazia validării examenului de capacitate, posibilitatea elaborării unei culegeri de spețe a căror rezolvare nu suscită dispute de practică neunitară și care ar putea fi reactualizată periodic.

Referitor la examenul de promovare în funcții de execuție, Consiliul Superior al Magistraturii în baza art. 38 alin. 5 din Legea 303/2004, a trimis la Ministerul Justiției în setul de propuneri (anexat la proiect) o variantă îmbunătățită a disp. art 46 din Legea 303/2004 în care, alături de proba scrisă, cu caracter teoretic și practic, să existe o a doua probă având ca obiect evaluarea actelor întocmite de candidați în ultimii trei ani la fel ca și în reglementarea referitoare la promovarea judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție. Rațiunea acestei propuneri este aceea că activitatea meritorie și experiența unui magistrat este materializată în actele pe care le întocmește într-o perioadă determinată.

B. Inspecția Judiciară, reglementată în lege ca o structură în cadrul Consiliului, funcționează pe principiul independenței operaționale, având menirea să sprijine Consiliul Superior al Magistraturii în rolul său de garant al independenței justiției; prin urmare această instituție trebuie consolidată.

Pe de altă, parte Inspecția Judiciară are funcția de a responsabiliza magistrații din sistem prin exercitarea acțiunii disciplinare atunci, și numai atunci, când constată fapte de natura abaterilor disciplinare prevăzute în Legea 303/2004. Pentru aceasta este nevoie ca Inspecția să dispună de un corp de elită, de buni cunoscători ai legii și deontologiei profesionale. Așa fiind, selecția pe care o face Inspecția Judiciară în promovarea magistraților în această structură trebuie să se bazeze exclusiv pe meritocrație.

Întrucât Inspecția funcționează în prezent sub limita celor 70 de posturi prevăzute de lege, cred că este nevoie ca diferența să fie completată având în vedere volumul și complexitatea muncii cu care se confruntă.

Consiliul Superior al Magistraturii va trebui să acorde în continuare atenție rapoartelor Inspecției Judiciare referitoare la controale tematice și să le valorifice. În Consiliu ar fi necesare mai multe întâlniri cu Inspecția Judiciară în cadrul cărora pot fi făcute propuneri de îmbunătățiri a activității acesteia.

Pentru anul 2016 aștept de la Inspecția Judiciară, rezoluții de sesizare a secțiilor disciplinare, în care analiza și sinteza să capete mai mult contur, atât pe latura subiectivă cât și obiectivă a abaterii, motivări cu trimiteri la probe relevante, cu indicarea paginilor din dosar, cu analiza apărărilor pârâților, cu motivarea temeinică a înlăturării acestora după caz, invocarea practicii Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie disciplinară, calificări judicioase ale abaterilor reținute.

Inspecția Judiciară va trebui să-și gestioneze mai bine reacția la ceea ce consideră abatere în activitatea magistratului, dar și comunicarea cu spațiul public, astfel încât să înlăture suspiciunile

de atingere a independenței magistratului în exercitarea funcției sale jurisdicționale și să-și profesionalizeze compartimentul de comunicare publică.

C. Școala Națională de Grefieri se află în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, desfășurând activitatea de recrutare, formare profesională inițială și continuă a personalului auxiliar de specialitate.

În condițiile intrării în vigoare a Noilor Coduri, se impune o atenție specială acordată formării inițiale și continue a personalului auxiliar de specialitate prin includerea în tematica de pregătire a dispozițiilor codurilor.

De asemenea, prioritară este și pregătirea personalului auxiliar de specialitate în operarea și administrarea bazelor de date și sistemelor informatice din instanțe și parchete, pentru realizarea unui acces facil la informații corecte și asigurarea dezideratului de transparență și eficiență.

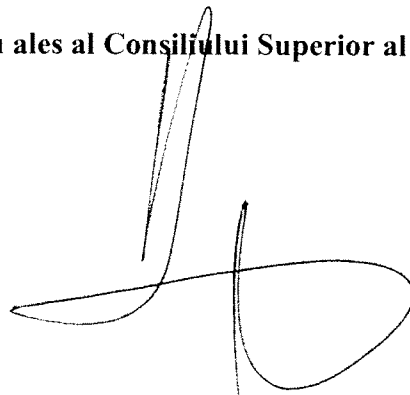
Aceste activități se vor realiza, atât prin includerea în planul de pregătire profesională întocmit la nivelul instanțelor de judecată a tematicilor privind Noile Coduri judiciare, cât și prin instruirea cursanților recrutați de Școala Națională de Grefieri pentru deprinderea noțiunilor și instituțiilor reglementate de aceste coduri.

O atenție deosebită trebuie acordată în anul 2016 recrutării personalului auxiliar de specialitate doar prin examene derulate de către Școala Națională de Grefieri, cu eliminarea, pe cât posibil, a formelor alternative de recrutare, respectiv concursuri directe organizate de curțile de apel. Acest demers este imperios necesar pentru a asigura o categorie profesională pregătită și adaptată la nevoile sistemului judiciar, aptă să se constituie într-un real sprijin pentru magistrați în îndeplinirea unui act de justiție de calitate și eficient.

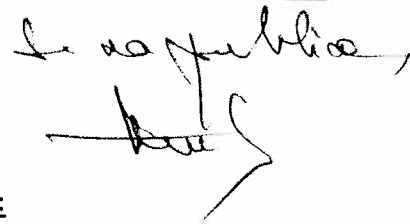
În final, apreciez că este important pentru conducerea Consiliului Superior al Magistraturii de anul viitor să continue activitatea bună din 2015, să finalizeze proiectele în curs, să inițieze proiectele care revin din Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015 – 2020 și a celor posibil stabilite de Comisia de monitorizare a Strategiei, precum și colaborarea cu Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Justiției și Ministerul Public dar și cu Comisiile juridice din Senat și Camera Deputaților, unde este nevoie să susținem proiectele, astfel încât sistemul judiciar să evolueze pentru bine cetățeanului.

Judecător Mircea Aron

Membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii

ANEXĂ

I. Propuneri de modificare și completare a Legii nr. 303/2004:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5 - (1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu exercitarea oricăror alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, precum și a activităților didactice de formare și perfecționare desfășurate de instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice, în condițiile legii.”

2. La articolul 5, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Îndeplinirea unor misiuni temporare în străinătate în cadrul unor organizații internaționale sau al instituțiilor Uniunii Europene, exercitarea unor activități pe termen scurt ca expert, manager de proiect, consilier rezident ori echivalent în cadrul unor programe cu finanțare internațională în interesul justiției, precum și calitatea de expert în domeniul formării profesionale juridice, în condițiile legii, nu sunt incompatibile cu funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar.”

3. După articolul 33, se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹ - (1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul „foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior. Nu pot fi numite în funcțiile de judecător sau procuror persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Referitor la sistemul de numire a foștilor magistrați cu o vechime de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționați disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul „foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

activitatea din motive neimputabile, în funcții vacante în cadrul sistemului judiciar, Plenul a apreciat că această prevedere este de natură a reîntregi statutul judecătorilor și procurorilor.

Astfel, foștii judecători și procurori cu o vechime importantă, de 10 ani numai în funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționați disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul "foarte bine" la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile vor avea posibilitatea să reintre în sistemul judiciar fără susținerea vreunui examen sau concurs, ținând cont și de faptul că aceste persoane au susținut și au promovat anterior un concurs de admitere în magistratură, concurs ce a presupus inclusiv testarea temeinică a cunoștințelor juridice, făcând dovada competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, atât la intrarea în magistratură, cât și pe parcursul celor 10 ani de activitate, perioadă în care au fost evaluați de cel puțin 3 ori.

Ținând cont și de experiența profesională juridică de necontestat a foștilor judecători și procurori, dobândită pe parcursul celor 10 ani de activitate, perioadă în care au soluționat un număr mare de dosare și diverse tipuri de cauze, în care și-au îmbunătățit pregătirea profesională și și-au dezvoltat abilitățile specifice funcției, poate fi prevăzută în favoarea acestora posibilitatea primirii în profesia de magistrat, necondiționată de promovarea unui concurs.

Trebuie subliniat, de asemenea, faptul că reglementarea propusă ar fi aplicabilă doar foștilor judecători și procurori care, în decursul exercitării activității profesionale au respectat exigențele profesiei și au manifestat în mod constant o conduită integră, conformă cu aceste exigențe.

În acest sens, dispozițiile propuse ar fi aplicabile doar judecătorilor și procurorilor care nu au fost sancționați disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul "foarte bine" la toate evaluările și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile (cum ar fi pensionarea, demisia etc.), nu și celor cărora eliberarea din funcție le este imputabilă.

Spre deosebire de alte profesii juridice (notari, avocați, etc.) pentru judecători și procurori nu există de lege lata posibilitatea suspendării la cerere din funcția deținută. Dat fiind regimul foarte sever al incompatibilităților, judecătorii și procurorii care au vrut să profeseze în alt cadru decât cel limitat de statutul de magistrat au fost nevoiți să solicite eliberarea din funcție prin demisie. În aceste condiții, posibilitatea întoarcerii unor foști magistrați valoroși ar trebui să reprezinte un interes al sistemului judiciar.

Propunerea este cu atât mai mult justificată față de prevederile art. 83 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 republicată, care permit foștilor judecători și procurori, după pensionare, reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent fără concurs (dar cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii), la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au funcționat până la data pensionării. Acest text nu condiționează reîncadrarea de o perioadă de vechime minimă, efectivă, în funcția de judecător sau procuror, înainte de pensionare.

În plus, foștii judecători și procurori vor fi supuși interviului în fața Plenului Consiliului, în condiții de transparență.

Prin urmare, în situația în care, de-a lungul carierei profesionale de cel puțin 10 ani, foștii judecători și procurori au dat dovadă de o conduită morală și profesională ireproșabilă și s-

au bucurat de o bună reputație, Plenul a considerat că nu sunt necesare verificări suplimentare pentru numirea acestora ca judecători și procurori în funcțiile vacante de la instanțele și parchetele de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.

4. La articolul 39, alineatele (1) - (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii, cu excepția celor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

- a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;*
- b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;*
- c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;*
- d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani.*

(3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani, nu sunt supuși evaluării, cu excepția situațiilor în care, pentru motive obiective, evaluarea este necesară.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, președintele de secție, respectiv de conducătorul parchetului sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superioare, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet. Dacă președintele instanței sau conducătorul parchetului au aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat, aceștia sunt membri în comisia de evaluare chiar și la instanțele și parchetele la care există secții. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, se face de o comisie formată din președintele instanței superioare, președintele secției corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se realizează de o comisie de la parchetul ierarhic superior, din care face parte conducătorul acestuia, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat și un alt procuror desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe.

(5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, pot face parte, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjunctii acestora, procurorii șefi de secție sau, pentru Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii șefi serviciu, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Perfecționarea actualului sistem de evaluare a activității profesionale a magistraților a constituit o preocupare permanentă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În acest sens au fost elaborate propuneri de modificare a Legii nr. 303/2004 cu privire la evaluarea activității profesionale a magistraților încă din anul 2011. Între principiile care stau la baza propunerilor de modificare a legii se numără regândirea sistemului de evaluare individuală prin creșterea obiectivității rezultatului final și realizarea unei departajări reale între judecătorii și procurorii a căror activitate sub aspect calitativ este diferită, sens în care s-au avut în vedere: schimbarea componenței comisiilor de evaluare, sintetizarea criteriilor ce se au în vedere la evaluare, extinderea soluțiilor de îmbunătățire a performanțelor și eficientizarea mecanismului de control asupra respectării măsurilor propuse.

Acordarea unei importanțe mai mari evaluării hotărârilor și altor acte întocmite de magistrați, precum și altor aspecte specifice evaluării magistraților, s-a impus datorită semnalărilor privind existența unor abateri de la calitatea activității profesionale, numărului mare de hotărâri judecătorești redactate peste termen și criticilor aduse privind durata procedurilor. Modificarea componenței comisiilor de evaluare va permite creșterea obiectivității rezultatului acestui proces și, totodată, luarea unor măsuri în timp util pentru îmbunătățirea activității.

În legătură cu persoanele supuse evaluării și intervalele la care se efectuează evaluarea, s-a avut în vedere și modelul altor state. Spre exemplificare, în Italia evaluarea periodică se realizează la fiecare 4 ani, dar, după un număr de evaluări la care magistratul obține rezultate pozitive, acest proces încetează. În Franța evaluarea periodică este obligatorie, dar nu include președinții curților de apel, prim-procurorii de pe lângă curțile de apel și membrii Curții de Casație. În Germania judecătorii și procurorii sunt supuși evaluării o dată la patru ani (numită „evaluarea periodică”), însă doar până la vârsta de 55 de ani.

5. La articolul 44, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "bine" sau "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, procuror în cadrul D.N.A. sau D.I.I.C.O.T., pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, procuror în cadrul D.N.A. sau D.I.I.C.O.T., pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, a fost detașat la instituții din afara sistemului judiciar, precum și alte perioade în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate, precum și perioadele în care judecătorul sau procurorul a fost detașat în cadrul autorității judecătorești sau al Ministerului Justiției, a fost inspector judiciar sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii se iau în considerare la calcularea vechimii prevăzute la alin. (1)."

La art. 44, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Cu ocazia verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară la instanțele judecătorești privind identificarea cauzelor mai vechi de 1 an de la data înregistrării în sistem și a motivelor de tergiversare a acestora s-a constatat că unul dintre principalele motive care au determinat acumularea numărului mare de dosare vechi pe rolul instanțelor îl reprezintă fluctuația de personal și vechimea redusă în funcție a judecătorilor de la instanțele inferioare (judecătorii și tribunale).

În aceste condiții, s-a reținut că fluctuația de personal, schema incompletă de judecători și procurori în anumite perioade, precum și experiența redusă în funcția de judecător sau procuror a celor care funcționează în prezent în cadrul instanțelor și parchetelor inferioare au influențat negativ, într-o anumită măsură, soluționarea cu celeritate a dosarelor, ajungându-se la un stoc mare de dosare mai vechi de 1 an în sistemul judiciar.

În consecință, s-a apreciat că este necesar să existe o stabilitate a judecătorilor și procurorilor în cadrul instanțelor inferioare prin evitarea transferurilor, delegărilor, detașărilor, precum și prin adoptarea unor soluții legislative cum ar fi de exemplu, modificarea dispozițiilor legale referitoare la vechimea necesară promovării la instanțele și parchetele superioare.

În acest context a fost propusă majorarea limitelor de vechime pentru promovarea la instanțele sau la parchetele superioare.

În ceea ce privește condiția de vechime efectivă în funcția de judecător sau de procuror, aceasta a fost propusă luând în considerare și pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 785/12.05.2009, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 404 din 15 iunie 2009, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

Ca urmare a acestei decizii, la examenul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare se pot înscrie doar persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime minimă efectivă prevăzută la art. 44 alin. (1) în funcția de judecător sau de procuror, fără a se lua în considerare perioadele în care magistratul a exercitat alte profesii juridice.

Din necesitatea de a asigura o stabilitate în ceea ce privește situația personalului care funcționează la tribunale/parchete de pe lângă tribunale și curți de apel a fost formulată și propunerea vizând vechimea efectivă de minim 2 ani în funcția de judecător de tribunal, tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta, și respectiv 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Un argument în acest sens l-a constituit și faptul că magistrații promovați de la judecătorie/parchet de pe lângă judecătorie îndeplinesc condiția vechimii necesare promovării la curtea de apel/parchetul de pe lângă curtea de apel la doar 1 an după ce au fost promovați și au funcționat efectiv la tribunal/parchet de pe lângă tribunal chiar perioade mai mici.

Așadar, una dintre posibilitățile evitării unei fluctuații a personalului de la nivelul tribunalelor/parchetelor de pe lângă tribunale și curților de apel poate fi reprezentată de condiționarea promovării la instanța/parchetul superior de o vechime mai mare și de o vechime minimă la instanța/parchetul imediat inferior.

De altfel, după cum se observă și din noile reglementări în ceea ce privește promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, tendința o reprezintă creșterea vechimii necesare în vederea promovării. Astfel, art. 52 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 300/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, prevede că „pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii și procurorii care ... *au o vechime în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 15 ani*”, spre deosebire de reglementarea anterioară care prevedea cerința unei vechimi în funcția de judecător sau de procuror de cel puțin 12 ani.

În privința posibilității participării la concursul de promovare la instanțele și parchetele imediat superioare a judecătorilor și procurorilor care au obținut calificativul „bine” s-a avut în vedere acordarea acestei posibilități unui număr mai mare de judecători și procurori în contextul noilor modificări propuse în privința evaluării magistraților, evaluare ce ar urma să se realizeze cu mai multă rigoare. În aceste condiții acordarea calificativului „bine” va putea viza o activitate

profesională pozitivă, astfel încât se impune ca și acești magistrați să poată participa la concursul de promovare.

În ceea ce privește excluderea din vechimea efectivă necesară pentru promovare a perioadei în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, această propunere este justificată de lipsa desfășurării în concret a activității specifice de judecător sau procuror pe perioada cursurilor la Institutul Național al Magistraturii, această perioadă neconducând la dobândirea unei experiențe relevante în funcția de judecător sau de procuror necesară pentru promovarea la instanțele sau parchetele imediat superioare.

În esență, noile cerințe propuse sunt necesare pentru maturizarea profesională a sistemului judiciar, în condițiile în care reforma care a vizat normele de drept substanțial și drept procesual, atât în materie civilă, cât și în materie penală a conferit în competența curților de apel atributul de a pronunța hotărâri definitive în cvasitotalitatea cauzelor, ceea ce presupune judecători și procurori foarte bine pregătiți profesional, cu suficientă experiență în specializarea lor și care își asumă responsabilitatea deciziilor.

6. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45 – (1) Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Concursul pentru promovarea pe loc se organizează cel puțin o dată la 2 ani.”

Plenul a avut în vedere necesitatea reglementării perioadei în care se poate organiza concursul pentru promovarea pe loc, având în vedere că reglementarea actuală nu există o asemenea prevedere.

De altfel, în prezent, acest concurs de promovare se organizează cel puțin o dată la 2 ani, în acord cu dispoziția propusă.

7. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46 - (1) Concursul de promovare constă în:

a) o probă scrisă cu caracter teoretic și practic;

b) o probă având ca obiect evaluarea actelor întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora, din ultimii 3 ani în cadrul autorității judecătorești sau Ministerului Justiției;

(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs este de 100 de puncte, distribuite astfel:

a) 60 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);

b) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Proba prevăzută alin. (1) lit. a) este eliminatorie. Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs este următorul:

a) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. a);

b) 20 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs este de 70 de puncte.

(5) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. a), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, cu respectarea prevederilor art. 43.

(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Noua variantă de reglementare a procedurii de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție are ca model procedura de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, dar fără proba interviului.

Propunerea formulată de Plen a fost considerată ca fiind cea mai eficientă deoarece prin evaluarea hotărârilor judecătorești și a altor acte întocmite de magistrați, precum și a activităților lor în ansamblu, alături de susținerea unei probe teoretice și practice, se evaluează obiectiv capacitatea profesională a magistratului în sensul în care transpare din calitatea lucrărilor sale.

Or, hotărârea judecătorească, respectiv actele întocmite de procurori, dar și activitatea desfășurată în diverse compartimente ale instanțelor și parchetelor, desemnează tocmai rezultatul efortului profesional și uman al magistraților. Din această perspectivă, activitatea profesională a judecătorilor și procurorilor trebuie să constituie principalul criteriu în funcție de care se promovează la instanțele/parchetele ierarhic superioare.

Capacitatea de analiză și sinteză, argumentația clară și logică, capacitatea de a aplica dispozițiile legale și aspectele teoretice la situația de fapt reținută, respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor ori a actelor întocmite de procurori sau care privesc activitatea acestora, trebuie să constituie elemente de bază care să confere vocație magistratului pentru accederea la instanțele/parchetele ierarhic superioare.

Totodată, orientarea modalității de susținere a examenului de promovare în funcții de execuție spre latura practică a activității magistraților, în detrimentul unei probe strict teoretice, este de natură a încuraja performanțele profesionale.

Acest sistem de promovare răspunde și unor critici din mediul public referitoare la conținutul hotărârilor judecătorești și al rechizitoriilor. Felul în care se structurează raționamentul juridic atât în actele întocmite de procuror, cât și în hotărârile judecătorești, precum și corecta aplicare a legii vor fi principalele obiective ale evaluării lucrărilor candidatului la o funcție de execuție superioară și poate constitui, în fapt, o componentă relevantă a promovării.

Proba de concurs constând în evaluarea activității candidaților judecători și procurori în vederea promovării nu se suprapune ca obiect și conținut peste evaluarea periodică a magistraților, calificativul obținut la aceasta din urmă constituind doar condiție de participare la concursul de promovare.

Reglementarea actualei modalități de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, în special în componenta de evaluare a lucrărilor candidaților a fost unanim apreciată atât de către judecători și procurori, cât și de ceilalți participanți la procesul judiciar, de societatea civilă, dar și de organismele internaționale și reprezintă un model de bune practici pentru îmbunătățirea

calității profesionale a persoanelor recrutate prin examene de promovare.

De altfel, modalități de promovare similare sunt prevăzute și în legislațiile altor state. Astfel, în Franța există un sistem de promovare care pune accent pe evaluarea specială efectuată în vederea promovării, unde un rol semnificativ îl are comisia intitulată "Commission d'avancement" [Comisia de promovare], această evaluare fiind diferită de evaluarea periodică. *Commission d'avancement*, cu ocazia evaluării candidaților în vederea promovării, poate solicita organismului care a efectuat evaluarea periodică a candidatului să ofere informații privind conținutul documentelor aflate în dosarul personal al magistratului.

8. După articolul 47, se introduce un nou articol, articolul 47¹, cu următorul cuprins:

„Art. 47¹ - (1) Judecătorii și procurorii care au promovat în funcții de execuție nu pot fi transferați, timp de cel puțin 2 ani de la data promovării. Judecătorii nu pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii nu pot fi numiți în funcția de judecător aceeași perioadă de timp.

(2) Dispozițiile alin. (1) teza I nu se aplică dacă, în situații excepționale, transferul este necesar pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită transferul. Dispozițiile alin. (1) teza I nu se aplică nici judecătorului sau procurorului cu privire la care starea sănătății sale, a soțului/soției, a unei rude de gradul I sau a altei persoane aflate în întreținerea acestuia impune prezența sa într-o altă localitate sau care se află în alte situații excepționale, intervenite după data promovării în funcție.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Din necesitatea de a asigura o stabilitate în ceea ce privește situația personalului promovat la tribunale/parchete de pe lângă tribunale și curți de apel/parchete de pe lângă curțile de apel a fost formulată și propunerea vizând interdicția transferului, precum și a numirii judecătorilor în funcția de procuror sau a procurorilor în funcția de judecător timp de cel puțin 2 ani de la data promovării, cu excepția unor situații excepționale prevăzute de lege.

Așadar, una dintre posibilitățile evitării unei fluctuații a personalului de la nivelul tribunalelor/parchetelor de pe lângă tribunale și curților de apel/parchetelor de pe lângă curțile de apel poate fi reprezentată de obligativitatea funcționării timp de cel puțin 2 ani la instanța sau parchetul unde judecătorul sau procurorul a promovat.

9. La articolul 48, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.”

Plenul a avut în vedere, în esență, necesitatea asigurării continuității și coerenței în funcția de conducere, pentru a permite realizarea proiectelor manageriale asumate într-un

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

interval de timp mai mare, precum și reducerea cheltuielilor publice generate de organizarea cu o frecvență destul de mare a acestor concursuri.

10. La articolul 49, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Plenul a avut în vedere aceleași argumente menționate pentru durata funcțiilor de conducere la instanțe.

11. Articolul 50 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 50 - (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătoria, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătoria, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să întrunească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) În vederea participării la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).

10

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 3116900; Fax: 3116901

Web: www.csm1909.ro

(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.

(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

În primul rând, inexistența unei prevederi exprese referitoare la condiția de vechime pentru funcția de președinte de secție la judecătorie constituia o lacună a legii, astfel cum rezultă din analiza comparativă a dispozițiilor care reglementează condițiile ce trebuie îndeplinite de către președinții, vicepreședinții și președinții de secție de la tribunale și curți de apel și a celor care prevăd condițiile pentru numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătorii.

Prin noile prevederi s-a acoperit această lacună a legii, fiind prevăzută în mod expres cerința de vechime efectivă minimă de 4 ani pentru funcția de președinte de secție la judecătorie.

În al doilea rând, propunerile privind majorarea vechimii efective, precum și necesitatea funcționării la instanța sau parchetul la care este vacantă funcția de conducere au avut la bază pe de o parte, necesitatea dobândirii unei experiențe profesionale considerabile care să permită magistratului desfășurarea activității manageriale în condiții optime, iar pe de altă parte, necesitatea ca magistratul să cunoască foarte bine nevoile instanței sau parchetului, particularitățile și personalul acesteia, pentru a putea organiza și conduce cât mai eficient activitatea.

S-au avut în vedere inclusiv situațiile semnalate în practică când magistrații numiți în funcții de conducere la alte instanțe sau parchete decât cele de la care provin nu au putut conduce în mod eficient aceste instanțe, fiind numeroase situațiile în care aceștia au solicitat încetarea mandatului înainte de expirarea acestuia.

De asemenea, nu pot fi neglijate implicațiile financiare asupra bugetului public în cazul în care magistrații doresc să ocupe o funcție de conducere la instanțe/parchete situate la distanțe importante de localitatea în care funcționau înainte de a candida.

12. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51 - (1) La expirarea mandatului funcției de conducere judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

unde provin sau, dacă există posturi vacante, la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Punerea la dispoziție de posturi în cazul persoanelor al căror mandat de conducere a încetat înainte de termen ridică probleme în cazul în care opțiunea exprimată de persoana care a ocupat funcția de conducere vizează o instanță sau un parchet la care nu sunt posturi disponibile ori au un volum de activitate care nu justifică ocuparea unui post suplimentar, instanțe/parchete propuse pentru măsuri de raționalizare a resurselor umane ori chiar propuse spre desființare. În decursul timpului s-au căutat soluții pentru rezolvarea acestor situații, dar posibilitățile oferite de lege lata nu permit în toate cazurile adoptarea acelei măsuri de echilibru între nevoile sistemului și interesul persoanei care a ocupat funcția de conducere.

Durata mandatului este în mod explicit prevăzută de lege; formularea candidaturii pentru un post de conducere, iar, ulterior promovării concursului pentru numirea în funcție, acceptarea acestei numiri, presupun maturitatea necesară pentru asumarea responsabilă a exercitării funcției pe durata mandatului. Posibilitatea oferită de lege de a opta pentru o anumită instanță la finalul acestei perioade este expresia recunoașterii aportului adus de persoana care a ocupat funcția de conducere la buna funcționare a sistemului judiciar.

Renunțarea la atribuțiile specifice asumate, uneori la intervale scurte de timp de la numire și exprimarea opțiunii pentru un post de la o instanță/parchet la care nu a funcționat anterior poate constitui o modalitate de eludare a procedurilor de transfer, în detrimentul altor magistrați care, în cazul aplicării criteriilor specifice acestei proceduri, ar fi putut avea prioritate.

Opțiunea pentru o instanță/parchet la care nu sunt posturi vacante impune demersuri complicate în care sunt implicate mai multe autorități centrale, iar încetarea mandatului prin demisie presupune intervale foarte mici de timp, insuficiente, de regulă, pentru luarea măsurilor necesare obținerii postului.

În aceste condiții, în vederea realizării unei strategii de ocupare a posturilor și indisponibilizarea în timp util a unui post în scopul de a fi posibilă ocuparea lui de către o persoană care a ocupat o funcție de conducere, s-a considerat că este necesară prevederea condiției existenței unor posturi vacante la instanța sau parchetul unde judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze, iar sintagma „expirarea mandatului funcției de conducere” este mai potrivită decât „încetarea mandatului funcției de conducere”.

13. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹ - (1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Această propunere a fost justificată de necesitatea de a pune capăt interpretărilor legate de efectele pe care le au asupra duratei mandatului funcției de conducere: procedura de detașare.

suspendarea din funcție în cauze penale sau disciplinare, concediul de creștere copil, concediile fără plată prelungite și alte situații de inactivitate.

Durata mandatului funcției de conducere este prevăzută de lege, însă, în practică, au fost multiple situații în care o persoană a ocupat aceeași funcție, fără un nou concurs sau examen, perioade mult mai mari de timp, prin interpretări permise de coroborarea textului a cărui modificare se propune, cu alte dispoziții legale din aceeași lege sau din alte acte normative. De asemenea, legea nu prevede în toate situațiile obligația de a opta între funcția de conducere și ocuparea unor posturi prin detașare.

În aceste condiții, Plenul a apreciat că este foarte importantă respectarea duratei mandatului funcției de conducere, astfel cum a fost prevăzută de legiuitor, fără posibilitatea de prelungire a acesteia prin perioade de inactivitate.

Conducerea instanțelor și parchetelor trebuie să fie asigurată de persoane legitimate prin promovarea unui concurs național și numai în mod excepțional prin delegare, iar, ca deziderat, doar atunci când nu este posibilă ocuparea funcției de conducere prin numire, nu și atunci când aceasta este ocupată, dar, în fapt nu este exercitată de către persoana numită. Imposibilitatea exercitării atribuțiilor persoanei numite pe o perioadă mai mare de 1 an trebuie să atragă încetarea mandatului funcției de conducere, fiind o perioadă destul de importantă în activitatea unei instanțe sau a unui parchet, care corespunde duratei permise pentru delegarea și prelungirea delegării unei alte persoane în funcția de conducere.

14. La art. 52, alin. (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii și procurorii care au cel puțin gradul de curte de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel sau de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel ori la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au obținut calificativul "foarte bine" la ultimele 3 evaluări, nu au fost niciodată sancționați disciplinar și au o vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 15 ani. Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

În ceea ce privește condiția de vechime efectivă în funcția de judecător sau de procuror, aceasta a fost propusă luând în considerare și pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 785/12.05.2009, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 404 din 15 iunie 2009 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

Ca urmare a acestei decizii, la examenul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se pot înscrie doar persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime minimă efectivă prevăzută la art. 52 alin. (3) în funcția de judecător sau de procuror, fără a se lua în considerare perioadele în care magistratul a exercitat alte profesii juridice sau a fost delegat sau detașat în cadrul altor instituții decât cele din sistemul judiciar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

15. La articolul 53, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.”

Plenul a avut în vedere aceleași argumente menționate pentru durata funcțiilor de conducere la celelalte instanțe (art. 48).

16. La articolul 54, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestora sunt numiți de Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care au o vechime minimă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror, au cel puțin gradul de parchet de pe lângă tribunal, care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de procuror la un parchet de pe lângă tribunal sau la un parchet ierarhic superior, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

.....
(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea a două treimi din numărul total al membrilor adunării generale corespunzătoare unității de parchet la care se exercită funcția de conducere, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Pentru independența sistemului judiciar este important ca numirea în cele mai importante funcții de conducere din ierarhia Ministerului Public, precum și revocarea din aceste funcții de conducere să se realizeze de Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, într-o modalitate similară numirii în funcții de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât atribuția esențială de selectare a persoanei nominalizate să aparțină reprezentanților autorității judecătorești, nu puterii executive.

O astfel de propunere a fost formulată și anterior, dar nu s-a finalizat prin modificarea legii. Având în vedere însemnătatea deosebită a acestor funcții în sistemul judiciar, precum și necesitatea unei experiențe relevante în funcția de procuror, s-a propus majorarea duratei vechimii minime necesare pentru a putea accede în aceste funcții.

Propunerea are corespondent în conținutul raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, dat publicității la data de 28.01.2015, întocmit în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, Comisia Europeană considerând această modificare a procedurii o prioritate a anului 2015.

17. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

14

„Art. 55 - (1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Direcției Naționale Anticorupție se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, după caz.”

Plenul a avut în vedere aceleași argumente menționate pentru durata funcțiilor de conducere la instanțe (art. 48).

18. La articolul 58, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior. Dacă judecătorul sau procurorul detașat se află în situația prevăzută la alin. (6) și nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nici o opțiune, la încetarea detașării se aplică în mod corespunzător prevederile art. 51 alin. (1).”

La articolul 58, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6), (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(6) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, în termen de 30 de zile de la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus detașarea optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.

(7) În cazul în care judecătorul sau procurorul detașat nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nici o opțiune, funcția de conducere respectivă devine vacantă la expirarea termenului prevăzut la alin. (6). Dacă judecătorul sau procurorul optează pentru funcția de conducere deținută anterior, detașarea încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Prevederile alin. (6) și (7) se aplică în mod corespunzător și în situația în care judecătorul sau procurorul era detașat anterior ocupării funcției de conducere.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Această propunere a fost justificată de necesitatea de a pune capăt interpretărilor legate de efectele pe care detașarea le are asupra duratei mandatului funcției de conducere.

Durata mandatului funcției de conducere este prevăzută de lege, însă, în practică, au fost multiple situații în care o persoană a ocupat aceeași funcție, fără un nou concurs sau examen, perioade mult mai mari de timp, prin interpretări permise de coroborarea textului a cărui completare se propune, cu alte dispoziții legale din aceeași lege sau din alte acte normative. De asemenea, legea nu prevede în toate situațiile obligația de a opta între funcția de conducere și ocuparea unor posturi prin detașare.

În aceste condiții, Plenul a apreciat că este foarte importantă respectarea duratei mandatului funcției de conducere, astfel cum a fost prevăzută de legiuitor, fără posibilitatea de prelungire a acesteia cu perioada aferentă detașării, judecătorul sau procurorul detașat având posibilitatea să opteze într-un termen de 30 de zile pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.

19. La articolul 62 alineatul (1), după litera c), se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;”

La articolul 62, după alineatul (1¹) se introduc două noi alineate, alineatele (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„(1²) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune decât cea prevăzută la alin. (1) lit. b), care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de comisia medicală, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e). Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(1³) În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.”

La articolul 62, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a¹) și c) și alin. (1³) judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din drepturile salariale corespunzătoare gradului profesional deținut și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.”

La articolul 62, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) După expirarea termenului menționat la alin. (1²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e), a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Actuala procedură aplicabilă în cazul în care un magistrat este în imposibilitatea de a-și exercita funcția din cauza unei afecțiuni psihice, are lacune și este inefficientă în cazul refuzului magistratului de a se prezenta la o primă expertiză sau la cele de reevaluare a stării sale de

sănătate.

Pe de altă parte, dat fiind caracterul temporar al unora dintre aceste boli, este firească identificarea unei soluții care să nu conducă la îndepărtarea din sistem pe calea acțiunii disciplinare a unor persoane care nu sunt pe deplin responsabile de comportamentele necorespunzătoare tocmai datorită afecțiunii lor. Instituirea unei protecții a persoanelor aflate în această situație reprezintă un demers de întregire a statutului magistratului. Măsura suspendării din funcție din cauza unei afecțiuni medicale se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate, ceea ce exclude deturnarea aplicării textului propus, cu rea credință.

Ca urmare a întâlnirii de lucru a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții și vicepreședinții curților de apel din luna octombrie 2012, a fost pusă în discuție posibilitatea instituirii unei reglementări identice și pentru situația magistraților care suferă de o boală fizică gravă care-i împiedică să-și desfășoare activitatea.

Deși nu sunt reglementate ca boli profesionale, unele afecțiuni pot avea legătură cu riscul și stresul implicat de exercitarea profesiei. Pe de altă parte, au fost avute în vedere acele situații în care magistrații au suferit accidente vasculare cerebrale sau accidente rutiere ori alte evenimente în urma cărora se scurg perioade lungi de internare și recuperare, mai mari decât cele permise de sistemul de asigurări sociale, însă pot reveni la capacitatea lor profesională anterioară.

Soluția tehnică în această situație o poate constitui reglementarea unui caz de suspendare din activitate la cererea magistratului bolnav sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această posibilitate este, însă, recunoscută, doar după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru o afecțiune care-l pune în imposibilitatea de a-și desfășura în mod normal activitatea, în baza recomandării comisiei medicale de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În același timp, trebuie recunoscută posibilitatea suspendării activității la cerere în situația ivirii unor situații personale deosebite în care s-ar afla judecătorii și procurorii, dacă această măsură nu afectează buna funcționare a instanței sau a parchetului. Spre exemplu, o astfel de situație personală deosebită ce poate justifica măsura suspendării activității o constituie necesitatea deplasării magistratului în străinătate pentru însoțirea soțului sau a rudelor de gradul I ce se află sub tratament medical o perioadă mai îndelungată.

20. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.”

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Prin raportare la noile dispoziții ale Codului de procedură penală privind rolul camerei preliminare și atribuțiile judecătorului de cameră preliminară, în special de verificare a legalității probelor administrate în timpul urmăririi penale și având în vedere că, ulterior restituirii cauzei la parchet, dispoziția de trimitere în judecată prin rechizitoriu nu își mai produce efectele, fiind necesară refacerea rechizitoriului, și, de cele mai multe ori, reluarea urmăririi penale, Plenul a reținut că situația premisă care a determinat luarea măsurii suspendării magistratului din funcție nu mai subsistă.

Sub aspectul soluțiilor de ordin legislativ, Plenul a apreciat că, deși soluția care trebuie adoptată în situația analizată se deduce din interpretarea coroborată a dispozițiilor Legii nr. 303/2004 și ale Codului de procedură penală, în vederea respectării cerinței clarității textelor actelor normative este necesar ca în cuprinsul Legii nr. 303/2004 să fie inserate dispoziții prin care să se prevadă că în cazul în care s-a dispus restituirea cauzei la parchet suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.

21. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64 - (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se stabilește printr-o expertiză de specialitate. La sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, Consiliul Superior al Magistraturii dispune prezentarea magistratului la expertiza de specialitate.

(2) Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia prevăzută la art. 14 alin. (2) lit. e). Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(3) Dispozițiile art. 62 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care magistratul refuză nejustificat să se prezinte, în termenul stabilit, la expertiza de specialitate, Consiliul Superior al Magistraturii dispune suspendarea din funcție a acestuia. Pe perioada suspendării din funcție pentru acest motiv, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale și nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură. Suspendarea din funcție încetează prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a prezentării magistratului la expertiza de specialitate.

(5) Perioadele în care magistrații beneficiază de indemnizațiile prevăzute la art. 62 alin. (4) constituie stagiu de cotizare în sistemul public de pensii, pentru aceste indemnizații datorându-se contribuția de asigurări sociale reglementată de prevederile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, și ale legii bugetului asigurărilor sociale de stat, care se achită bugetului asigurărilor sociale de stat.”

22. După articolul 64 se introduce un nou articol, articolul 64¹, cu următorul cuprins:

„Art. 64¹ - (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1)³, postul vacantat ca urmare a suspendării din funcție poate fi ocupat pe perioadă nedeterminată iar la încetarea suspendării

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judcătorul sau procurorul revine la aceeași instanță sau parchet pe un post vacant. Dacă nu există un post vacant la instanța sau parchetul unde a funcționat judecătorul sau procurorul, acesta poate opta pentru unul dintre posturile vacante de la instanțele sau parchetele unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

(2) Suspendarea din funcție poate înceta și anterior duratei pentru care a fost dispusă, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, la cererea judecătorului sau procurorului."

23. La articolul 65¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Întrucât prin Legea nr. 77/2009, alin. (1) al art. 65¹ a fost abrogat, s-a constatat că nu există o corelare perfectă a textelor celorlalte alineate ale acestui articol cu alte texte din aceeași lege.

În aceste condiții, pentru corelarea alineatelor (2) și (3) ale art. 65¹, precum și pentru a preveni suspendarea de drept a hotărârilor de eliberare din funcție dacă sunt atacate de orice altă persoană decât judecătorul sau procurorul vizat, s-a propus modificarea textelor.

24. La articolul 67, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Foștii magistrați-asistenți cu o vechime de cel puțin 10 ani în această funcție, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot fi numiți fără concurs în funcția de magistrat-asistent și își păstrează gradul avut la data eliberării din funcție.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Foștii magistrați asistenți cu o vechime considerabilă de 10 ani în funcția de magistrat asistent, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot avea posibilitatea să reintre în sistemul judiciar fără susținerea vreunui examen sau concurs, ținând cont și de faptul că aceste persoane au susținut și au promovat anterior un concurs de admitere în profesie, făcând dovada competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, concurs ce a presupus inclusiv testarea temeinică a cunoștințelor juridice.

În aceste condiții, ținând cont și de experiența profesională juridică de necontestat a foștilor magistrați asistenți, dobândită pe parcursul celor 10 de ani de activitate, poate fi prevăzută în favoarea acestora posibilitatea primirii în profesie, necondiționat de promovarea unui examen sau de testarea cunoștințelor juridice în orice fel.

Trebuie subliniat, de asemenea, faptul că reglementarea propusă ar fi aplicabilă doar foștilor magistrați asistenți care, în decursul exercitării activității profesionale au respectat exigențele profesiei și au manifestat în mod constant o conduită integră, conformă cu aceste exigențe.

În acest sens, dispozițiile propuse ar fi aplicabile doar magistraților asistenți care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile (cum ar fi pensionarea, demisia etc.), nu și celor cărora eliberarea din funcție le este imputabilă.

Spre deosebire de alte profesii juridice (notari, avocați, etc.) pentru magistrații asistenți nu există de lege lata posibilitatea suspendării la cerere din funcția deținută. Dat fiind regimul foarte sever al incompatibilităților, magistrații asistenți care au vrut să profeseze în alt cadru decât cel limitat de statutul profesiei au fost nevoiți să solicite eliberarea din funcție prin demisie. În aceste condiții, posibilitatea întoarcerii unor foști magistrați asistenți valoroși ar trebui să reprezinte un interes al sistemului judiciar.

Prin urmare, în situația în care, de-a lungul carierei profesionale de cel puțin 10 ani, foștii magistrați asistenți au dat dovadă de o conduită morală și profesională ireproșabilă și s-au bucurat de o bună reputație, Plenul a considerat că nu sunt necesare verificări suplimentare pentru numirea acestora în funcțiile vacante de magistrat asistent.

25. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76 - (1) Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 11 alin. (3).

(2) Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 18 de ani în aceste funcții, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, au dreptul să devină, fără examen, avocați sau mediatori.”

În sprijinul acestei propuneri trebuie avute în vedere, în esență, următoarele argumente:

Potrivit art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 *„Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen”.*

Anterior modificării Legii nr. 51/1995, prin Legea nr. 270/2010, era prevăzută posibilitatea primirii în profesia de avocat, la cerere, cu scutire de examen a persoanelor care, anterior sau la data primirii în profesia de avocat, au îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar, consilier juridic sau juristconsult timp de cel puțin 10 ani.

Conform dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 303/2004, admiterea în magistratură a judecătorilor și procurorilor se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, concurs ce presupune inclusiv testarea temeinică a cunoștințelor juridice. În aceste condiții, ținând cont și de experiența profesională juridică de necontestat a acestora, dobândită pe parcursul celor 18 de ani de activitate, Plenul a apreciat că ar trebui prevăzută în favoarea magistraților posibilitatea primirii în profesia de avocat sau de

mediator, necondiționat de promovarea unui examen sau de testarea cunoștințelor juridice în orice fel.

Mai mult, raportat la complexitatea deosebită a activității desfășurate de judecători și procurori, în condițiile exercitării acestei funcții timp de cel puțin 18 de ani se prezumă dobândirea unor cunoștințe juridice temeinice și a unei experiențe profesionale incontestabile, astfel că nu se mai impune efectuarea unei verificări suplimentare a pregătirii juridice necesare pentru exercitarea profesiei de avocat sau de mediator.

Este de subliniat, de asemenea, faptul că reglementarea propusă ar fi aplicabilă doar acelor judecători și procurori care, în decursul exercitării activității profesionale au respectat exigențele profesiei și au manifestat în mod constant o conduită integră, conformă cu aceste exigențe.

În acest sens, dispozițiile propuse ar fi aplicabile doar judecătorilor și procurorilor care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile (cum ar fi pensionarea, demisia, etc.), nu și celor cărora eliberarea din funcție le este imputabilă.

Așadar, în situația în care, de-a lungul carierei profesionale de cel puțin 18 de ani, judecătorii și procurorii au dat dovadă de o conduită morală și profesională ireproșabilă și s-au bucurat de o bună reputație, nu sunt necesare verificări suplimentare pentru accesul în profesia de avocat sau de mediator.

***

II. Propuneri de modificare a Legii nr. 304/2004:

1. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Componenta secțiilor și completelor specializate se stabilește de președintele instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

În urma analizei Programului privind stabilirea volumului optim de muncă și asigurarea calității activității în instanțe a rezultat că la majoritatea curților de apel și tribunalelor există un dezechilibru între secții, în ceea ce privește punctajul mediu înregistrat pe judecător. Dezechilibrul vizează faptul că există secții unde încărcătura medie/judecător este mult mai mare comparativ cu aceea înregistrată la celelalte secții din cadrul aceleiași instanțe, ceea ce înseamnă că sunt secții unde sunt mai mulți judecători decât o impune volumul de activitate și secții unde numărul de judecători este mai mic decât cel necesar.

Din perspectiva necesității echilibrării volumului de activitate între secțiile aceleiași instanțe, s-a apreciat că prevederile actuale, ce dau în competența colegiului de conducere stabilirea componenței secțiilor și a completelor specializate ar putea genera, în practică, unele dificultăți în înlăturarea dezechilibrelor constatate, din perspectiva componenței colegiului de conducere.

La formularea propunerii de modificare a legii în sensul menționat s-au avut în vedere și dispozițiile referitoare la competența președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție de a repartiza judecătoria pe secții - art. 10 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și

funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care transpune prevederile art. 29 din Legea nr. 304/2004.

Plenul a apreciat că rațiunile care au determinat acest tip de reglementare sub aspectul organizării și funcționării Înaltei Curți de Casație și Justiție, confirmate ca eficacitate în timp, pot fi utilizate și pentru restul instanțelor judecătorești.

S-a mai reținut că o atare soluție ar fi aplicabilă atât instanțelor cu număr mare de judecători, dar și celor cu număr mai mic de judecători, unde constituirea colegiului de conducere este dificilă, existând și sincope în activitatea acestuia datorită imposibilității adoptării de hotărâri cu majoritatea cerută de lege.

De asemenea, Plenul a considerat că temporizarea soluționării unor aspecte care țin de buna funcționare a instanței nu este în interesul sistemului judiciar, și, în mod indirect, se răsfrânge asupra justițiabilului.

2. La articolul 45, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45 - (1) În funcție de volumul de activitate și de complexitatea cauzelor, la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și la judecătoriile din municipiul București, președintele poate fi ajutat de 1 - 2 vicepreședinți, iar la celelalte judecătorești, președintele poate fi ajutat de un vicepreședinte.”

Plenul a avut în vedere, în esență, faptul că judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și judecătoriile din municipiul București au un volum de activitate foarte mare, astfel încât este necesară reglementarea posibilității președintelui de a fi ajutat de 1-2 vicepreședinți.

3. La articolul 94, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94 - (1) În funcție de volumul de activitate, la parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și judecătoriile din municipiul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1 - 2 adjuncți, iar la parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și celelalte judecătorești, prim-procurorul poate fi ajutat de un adjunct.”

Plenul a avut în vedere, în esență, aceleași argumente ca cele formulate la art. 45 alin. (1).

***

III. Propuneri de modificare și completare a Legii nr. 317/2004:

1. La articolul 44, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare de către Inspekția Judiciară.”

2. La articolul 45, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu

22

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii concrete cu privire la situația de fapt care a determinat sesizarea, aceasta se clasează și se comunică răspuns în acest sens. Se poate face o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.”

3. La articolul 45 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să dispună începerea cercetării disciplinare.”

4. La articolul 45, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar:

a) transmite autorului sesizării, în termen de 7 zile de la finalizarea verificării prealabile, propunerea de începere a cercetării disciplinare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (1);

b) dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2).

(7) Primind propunerea de începere a cercetării disciplinare prevăzute la alin. (6) lit. a), ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune începerea cercetării disciplinare.”

5. După articolul 45 se introduce un nou articol, articolul 45¹, cu următorul cuprins:

„Art. 45¹ - (1) Împotriva rezoluției de clasare prevăzută la art. 45 alin. (4) lit. b), persoana care a formulat sesizarea poate depune plângere adresată inspectorului șef, în termen de 15 zile de la comunicare. Plângerea se soluționează în cel mult 20 de zile de la data înregistrării la Inspekția Judiciară.

(2) Soluțiile pe care Inspectorul șef le poate dispune sunt:

a) respingerea plângerii și menținerea rezoluției atacate;

b) admiterea plângerii și completarea verificărilor. Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef.

(3) Rezoluția inspectorului șef prin care a fost respinsă plângerea și rezoluția de clasare pot fi contestate de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

(4) Soluțiile pe care le poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor.

(5) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (4) lit. b) trebuie să cuprindă motivele

**"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

pentru care au fost desființate rezoluțiile atacate și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea verificărilor.

(6) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București nu este supusă niciunei căi de atac."

6. La articolul 46, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Cercetarea disciplinară se efectuează în termen de 60 de zile de la data dispunerii acesteia, cu excepția situației în care intervine suspendarea. Cercetarea disciplinară se poate prelungi cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.”

7. La articolul 47, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47 - (1) În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), inspectorul judiciar, după efectuarea cercetării disciplinare, poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată:

a) admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii;

b) respingerea sesizării, în cazul în care se constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii.”

8. La articolul 47, alineatul (2) se abrogă.

9. La articolul 47, alineatele (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. b) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

.....
(7) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (6) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care a fost desființată rezoluția inspectorului judiciar sau, după caz, a inspectorului – șef și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea cercetării disciplinare.”

10. La articolul 47, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București nu este supusă niciunei căi de atac.”

11. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48 - (1) În cazul prevăzut la art. 45 alin. (7), Inspekția Judiciară comunică rezultatul cercetării disciplinare titularului acțiunii disciplinare în termen de cel mult 7 zile de la finalizarea acesteia. Dacă apreciază că cercetarea este incompletă, titularul acțiunii disciplinare poate solicita o singură dată Inspekției Judiciare completarea acesteia.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost solicitată și se comunică titularului acțiunii disciplinare în termen de cel mult 7 zile de la finalizarea acesteia.

(2) După primirea rezultatului cercetării disciplinare, în condițiile alin. (1), ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate exercita acțiunea disciplinară prin sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii."

12. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55 - (1) Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se propune de președintele Consiliului ori de o treime din membri, în situația în care persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii sau în cazul aplicării oricărei sancțiuni disciplinare.

(2) În sensul alin. (1), prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului se înțelege nesocotirea obligațiilor și îndatoririlor administrative și jurisdicționale care incumbă calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și care derivă din legi și regulamente.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea formulată potrivit alin. (1), poate dispune revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte se propune de o treime din numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea formulată potrivit alin. (4), poate dispune revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii pot fi revocați și la cererea adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului, precum și pentru fapte de natură a aduce atingere gravă independenței și prestigiului justiției. Dispozițiile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(7) Hotărârea de revocare se ia cu votul majorității judecătorilor sau procurorilor care funcționează la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere.

(8) În cazul adunării generale comune a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Direcției Naționale Anticorupție, decizia de revocare a reprezentantului acestora se ia cu votul majorității procurorilor în exercițiu. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestora.

(9) Decizia de revocare a reprezentantului Înaltei Curți de Casație și Justiție se ia cu votul majorității judecătorilor în exercițiu de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

[REDACTED]

(10) Procedura de revocare poate fi declanșată de orice adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere. Organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor pot sesiza adunările generale ale judecătorilor și procurorilor în vederea declanșării procedurii de revocare.

(11) Hotărârea de declanșare a procedurii de revocare se ia cu votul a două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor care funcționează la instanța sau parchetul în care se organizează adunarea generală.

(12) Hotărârea de declanșare a procedurii de revocare se va publica pe site-ul instanței sau parchetului declanșator și pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii. Celelalte instanțe sau parchete reprezentate de membrul Consiliului supus revocării vor putea transmite instanței sau parchetului declanșator, în termen de 15 zile de la publicare, motive suplimentare de revocare.

(13) Instanța sau parchetul care a declanșat procedura de revocare, va publica pe site centralizarea motivelor de revocare. În termen de 30 de zile de la publicarea pe site a motivelor de revocare se vor organiza adunările generale ale tuturor instanțelor sau parchetelor reprezentate de membrul cu privire la care s-a declanșat procedura de revocare.

(14) Adunarea generală de la nivelul instanței sau parchetului care a declanșat procedura de revocare va solicita membrului ales a cărui revocare se cere, exprimarea unui punct de vedere cu privire la motivele de revocare, înainte de data stabilită pentru întrunirea adunărilor generale; punctul de vedere exprimat va fi comunicat tuturor instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul ales. Refuzul membrului ales de a exprima un punct de vedere nu împiedică întrunirea adunărilor generale.

(15) În termen de 15 zile de la data întrunirii adunărilor generale, instanța declanșatoare, respectiv parchetul, va transmite Consiliului Superior al Magistraturii sesizarea motivată împreună cu materialele întocmite de toate adunările generale și centralizarea voturilor.

(16) Verificarea legalității procedurii de revocare se va realiza de către un raportor desemnat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre membrii săi, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării semnate și motivate de reprezentanții adunărilor generale prevăzute la alin. (15). Raportorul desemnat de către Plen nu devine incompatibil.

(17) În cazul în care se constată încălcări ale legii în procedura de revocare, Plenul Consiliului dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, inclusiv repetarea întrunirii adunărilor generale, numai la instanțele sau parchetele la care acestea s-au constatat.

(18) Raportul întocmit de raportor se înaintează Plenului Consiliului Superior al Magistraturii care, în urma analizei acestuia, poate:

a) dispune completarea raportului, atunci când apreciază că acesta nu este complet. Completarea se efectuează de către raportor în termen de cel mult 15 de zile de la data când a fost solicitată;

b) constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru revocarea membrului ales al Consiliului și dispune revocarea din funcție a acestuia. Dispozițiile art. 57 alin. (2) se aplică în mod corespunzător;

c) respinge cererea de revocare în cazul în care motivele de revocare invocate nu sunt dintre cele prevăzute la alin. (6).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

(19) Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii poate fi atacată cu contestație, de orice persoană interesată, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în termen de 5 zile de la pronunțare. Contestația formulată împotriva hotărârii prin care se dispune revocarea din funcție a unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii este suspensivă de executare."